

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **Ing. J. B.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobce se na soud obrátil, protože má za to, že žalovaný je nečinný při rozhodování o jeho:
  - i. odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy z 18. 5. 2022, čj. MHMP 889048/2022 (dále též „*zamítavé rozhodnutí o obnově*“),
  - ii. odvolání proti opravnému usnesení magistrátu z 23. 8. 2022, čj. MHMP 1551725/2022, o opravě zamítavého rozhodnutí o obnově (dále též „*opravné usnesení*“),
  - iii. o doplněném odvolání proti zamítavému rozhodnutí o obnově.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Žalobce uvedl, že 30. 11. 2020 požádal o obnovu řízení a magistrát jeho žádost zamítl rozhodnutím čj. MHMP 889048/2022. Žalobce se proti rozhodnutí 9. 6. 2022 odvolal.
3. Magistrát vydal 23. 8. 2022 opravné usnesení, které reagovalo na jednu z odvolacích námitek. Proti opravnému usnesení se žalobce odvolal 5. 9. 2022. Protože nebylo jasné, zda se má žalobce odvolat jen proti opravnému usnesení nebo opět i proti zamítavému rozhodnutí o obnově ve znění opravného usnesení, podal žalobce pro jistotu též doplněné odvolání proti zamítavému rozhodnutí o obnově.
4. Žalobce následně urgoval u žalovaného rozhodnutí o všech třech jeho odvoláních, nicméně žalovaný nereagoval. Žalovaný je dle žalobce nečinný, proto navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho odvoláních a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

2. Vyčerpání prostředků ochrany a následný postup

5. Z žaloby neplynulo, zda žalobce před jejím podáním vyčerpal prostředky ochrany dle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud proto žalobce usnesením z 23. 3. 2023, čj. 11 A 25/2023-8, vyzval, aby soudu sdělil, zda požádal o vydání opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Pro případ, že žalobce o opatření nepožádal, poskytl mu soud lhůtu pro podání žádosti.
6. V poskytnuté lhůtě žalobce požádal o vydání opatření proti nečinnosti a informoval o tom soud.
7. Žalovaný následně na výzvu soudu sdělil, že usnesením z 8. 6. 2023 nevyhověl žalobcově žádosti o vydání opatření proti nečinnosti. Důvodem bylo, že žalovaný v mezičase o žalobcových odvoláních rozhodl.
8. Soud žalobce upozornil, že rozhodnutím o jeho odvoláních odpadla nečinnost žalovaného, a poučil ho, že dle § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje soud o žalobě na ochranu proti nečinnosti na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. V návaznosti na to soud žalobce vyzval, aby sdělil, zda na podané žalobě trvá.
9. Žalobce 2. 8. 2023 sdělil, že na žalobě trvá. Žalovaný nevzal ani v jednom rozhodnutí v potaz žalobcovu žádost o zahájení přezkumného řízení, jak požaduje § 94 odst. 1 správního řádu.

3. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření, kterým informoval soud o tom, že nevyhověl žalobcově žádosti o učinění opatření proti nečinnosti, uvedl, že o odvoláních rozhodl, a není proto nečinný. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

4. Ústní jednání

11. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 s. ř. s.
12. Žalobce setrval na své žalobní argumentaci. Podrobně popsal dosavadní průběh řízení a řízení související. Má za to, že rozhodnutí o jeho odvoláních je nezákonné a dotýká se jeho práv. Zdůraznil, že žalovaný doposud nijak nerozhodl o jeho návrhu na zahájení přezkumného řízení, přičemž vypořádání tohoto návrhu neobsahují ani rozhodnutí odvoláních. V průběhu jednání žalobce navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí o jeho odvoláních. Nicméně na výzvu soudu vyjasnil, že nenavrhuje změnu žalobu a trvá na

původním žalobním návrhu. Žalobu proti rozhodnutím o odvolání podal separátně. Nečinnost dle žalobce nadále trvá, neboť se žalovaný řádně nezabýval meritem jeho věci.

13. Žalovaný uvedl, že ve věci není nečinný a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
14. Soud na jednání provedl důkazy dle § 52 odst. 1 s. ř. s. listinami, které předložil žalobce i žalovaný. Zjistil z nich následující skutečnosti.
15. Městská část Praha 5 rozhodla o neodkladném odstranění ocelové konstrukce balkonu s lávkou, která propojuje balkon se zahradou. Její rozhodnutí potvrdil magistrát 23. 5. 2019. Žalobce požádal 30. 11. 2020 magistrát o obnovu řízení. V žádosti rovněž namítal, že je městská část nečinná při vyřizování jeho stížnosti a požádal magistrát o přezkumné řízení rozhodnutích městské části o odstranění stavby a o zákazu užívání stavby (*žádost o obnovu řízení z 30. 11. 2020*).
16. Magistrát žalobcovu žádost zamítl rozhodnutím čj. MHMP 889048/2022, neboť neshledal důvody, které by obnovu řízení odůvodňovaly (*zamítavé rozhodnutí o obnově* na čl. 3). Opravným usnesením magistrát opravil odůvodnění zamítavého rozhodnutí o obnově. V odůvodnění totiž „*prokazatelně vypadla část textu*“, kterou opravným usnesením magistrát doplnil (*opravné usnesení* na čl. 6).
17. Žalovaný žalobci 15. 8. 2022 sdělil, že magistrát není nečinný při rozhodování o jeho žádosti o obnovu řízení, neboť o žádosti rozhodl. Žalovaný dále žalobci sdělil, že obdržel 28. 6. 2022 žalobcovu podání, v němž namítal nečinnost magistrátu při vyřizování žalobcova podnětu z 30. 11. 2020 k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí magistrátu o odvolání proti rozhodnutí městské části o odstranění stavby. Žalovaný obdržel i žalobcovu podání z 15. 7. 2022, v němž žalobce sdělil, že jeho podnět k provedení přezkumného řízení byl vyřízen, neboť ho magistrát přípisem z 22. 6. 2022 informoval, že neshledal podmínky pro zahájení přezkumu. S tímto vyřízením žalobce nesouhlasil. Žalovaný žalobce informoval, že jeho nesouhlas posoudil jako podnět k postupu dle § 156 správního řádu a předal ho magistrátu k vyřízení (*sdělení k namítané nečinnosti z 15. 8. 2022*).
18. Žalobce se 9. 6. 2022 odvolal proti zamítavému rozhodnutí o obnově. V odvolání požádal o vydání předběžného opatření a přiznání odkladného účinku jeho žádosti o obnovu řízení (*odvolání z 9. 6. 2022*). Po vydání opravného usnesení se žalobce 5. 9. 2022 odvolal též proti opravnému usnesení a navrhl, aby žalovaný zrušil opravné usnesení a nařídil magistrátu, aby přikázal městské části obnovit řízení o odstranění stavby, nebo aby sám žalovaný nařídil městské části řízení obnovit (*odvolání proti opravnému usnesení z 5. 9. 2022*). Stejného dne žalobce doplnil své odvolání proti zamítavému rozhodnutí o obnově a navrhl, aby žalovaný napadené rozhodnutí zrušil a nařídil městské části zahájit obnovené řízení o odstranění stavby (*doplnění odvolání z 5. 9. 2022*).
19. Žalobce zaslal 30. 9. 2022 žalovanému přípis, v kterém požádal žalovaného, aby urychleně rozhodl o jeho odvolání. Uvedl, že není legálně schopen odstranit stavbu, jak mu bylo uloženo, a rozhodnutí městské části proto považuje za nicotné. I přesto městská část vydala exekuční návrh na odstranění stavby (*další dodatečné informace k odvolání z 30. 9. 2022*).
20. Přípisem ze 17. 2. 2023 žalobce opět apeloval na žalovaného, aby rozhodl o jeho odvolání (*námitka ze 17. 2. 2023*).
21. Žalobce požádal 12. 4. 2023 žalovaného o učinění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu (*opatření proti nečinnosti z 12. 4. 2023 na čl. 10*). Ministr žalovaného

žalobcově žádosti nevyhověl, neboť o žalobcových odvoláních již žalovaný rozhodl (*usnesení z 8. 6. 2023 na čl. 21*).

22. Rozhodnutím z 11. 5. 2023, čj. MMR-31343/2023-83, žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti opravnému usnesení jako nepřipustné, neboť žalobce nemohl být opravou přímo dotčen (*rozhodnutí z 11. 5. 2023 na čl. 29*).
23. Rozhodnutím z 12. 5. 2023, čj. MMR-52216/2022-83, žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti zamítavému rozhodnutí o obnově a potvrdil ho (*rozhodnutí z 12. 5. 2023 na čl. 25*).
24. Vzhledem k tomu, že soud zjistil dostatečně skutkový stav z předložených listin, nepovažoval za potřebné vyzývat žalovaného k předložení kompletního správního spisu.

5. Posouzení věci soudem

25. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná. Žaloba není důvodná.
26. Pro posouzení žaloby jsou podstatná dvě obecná východiska, kterými se soud řídí při rozhodování o žalobě na ochranu proti nečinnosti.
27. Prvním je, že je na žalobci, aby přesně uvedl, v jaké konkrétní věci má spočívat nečinnost správního orgánu. Jeho tvrzeními je soud vázán. Není úkolem soudu, aby se zabýval žalobcovou záležitostí v celé její myslitelné šíři a domýšlel, v jakém rozsahu se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti (srov. nedávný rozsudek NSS z 11. 9. 2023, čj. 10 Ads 123/2023-26, body 14 až 17 a judikatura tam citovaná; všechny rozsudky NSS jsou dostupné online na www.nssoud.cz).
28. Druhým východiskem je, že dle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí*. Jak vysvětlil NSS již v rozsudku z 25. 6. 2008, čj. 1 Ans 4/2008-62, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti se nepoužije institut uspokojení návrhovatele dle § 62 s. ř. s. a „*je tedy plně na žalobci, aby po ukončení nečinnosti správního orgánu provedl patřičné kroky reagující na změnu procesní situace, včetně možného zpětvzetí žaloby. Jestliže žalobce nevezme svoji žalobu zpět, soud, dojde-li k závěru, že nečinnost žalovaného netrvá, žalobu zamítne na základě ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s.*“. Od těchto závěrů se NSS zatím neodchýlil a konstantně na ně odkazuje (srov. např. jeho usnesení z 6. 5. 2021, čj. 9 As 35/2021-49, bod 16, a rozsudek z 27. 10. 2022, čj. 1 Azs 171/2022-54, bod 23).
29. Žalobce se žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho odvoláních proti zamítavému rozhodnutí o obnově a proti opravnému usnesení.
30. Z provedeného dokazování plyne, že žalovaný o těchto odvoláních v květnu 2023 rozhodl. Ke dni rozhodnutí zdejšího soudu proto žalovaný není v řízení, jak ho vymezil žalobce, nečinný.
31. Soud žalobci umožnil na odpadnutou nečinnost reagovat, nicméně žalobce na žalobě setrval. Za takové situace nemohl soud dojít k jinému závěru, než že žalobcova žaloba není důvodná, neboť žalovaný není nečinný. Jak totiž plyne již z rozsudku z 30. 9. 2004, čj. 7 Afs 33/2003-80, č. 456/2005 Sb. NSS: „*V řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu není soud oprávněn zavázat správní orgán k vydání rozhodnutí o určitém obsahu, tj. určit, jak konkrétně má být správní orgán činný. Formální náležitosti již vydaných rozhodnutí soud v tomto řízení rovněž neposuzuje*“ (z novějších srov. např. rozsudek NSS z 1. 10. 2021, čj. 5 As 108/2021-61, bod 29).

32. Žalobce opakovaně zdůrazňoval, že žalovaný nevzal v potaz jeho žádost o přezkumné řízení. K tomu soud uvádí, že žalobce v žalobě vymezil nečinnost pouze ve vztahu k podaným odvoláním, nikoliv k jeho žádosti o přezkumné řízení. Zároveň platí, že proti nezahájení přezkumného řízení se nelze bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti, ani žádnou jinou žalobou dle s. ř. s. Přezkumné řízení slouží totiž (jen) k ochraně zákonnosti. Jde o dozorčí prostředek, na který není právní nárok a nechrání subjektivní práva adresátů správního rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS z 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, *Žaves*, bod 86, a rozsudek NSS ze 14. 5. 2021, čj. 4 As 379/2020-20, body 14 až 18). Tyto závěry plně dopadají i na nyní posuzovanou věc. Skutečnost, že po podání návrhu podal žalobce též odvolání, na tom nic nemění.

6. Závěr a náklady řízení

33. Žalovaný nebyl ke dni rozhodnutí nečinný v řízení o žalobcových odvoláních. Žalobce na žalobě i přes poskytnutí dostatečného prostoru setrval, proto soudu nezbylo, než jeho žalobu výrokem I. jako nedůvodnou zamítnout dle § 81 odst. 3 s. ř. s.
34. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, a má proto na náhradu nákladů řízení právo. Žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti mu však nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. září 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

předseda senátu